

رهیافت قرآنی بر زندگی پیشرفتی

فاطمه نادعلی

۱. مقدمه:

آنچه در این موضوع به شما خواندنکان محترم ارائه می‌شود، بخشی از آیات و حیانی قرآن کریم، پیامون مرگ، معاد و قیامت می‌باشد. در این مقاله سعی شده است کل آیات به صورت موضوعی جمع آوری و مرتب شود. از آنجا که معلومات و محفوظات قرآنی نویسنده توان غواص در بحر بیکران قرآن کریم و کشف کوههای ناشناخته را ندارد صرفاً به بیان مطالب و مقایم پرداخته و آنها را در قالب جدیدی عرضه داشته‌ام.

رهیافت قرآنی در ارتباط با مرگ، معاد و قیامت موضوع مهم و درخور توجهی است که از جایگاه ویژه اقتصادی، اخلاقی و اجتماعی برخوردار است و بایستی شناخت ما از آن، صورتی واقعی و حقیقتی یابد. امید است با تدبیر و تفکر در مقایم بلند قرآنی ایمان خود را به یقین تبدیل کنیم تا بتوانیم براساس این یقین بیوند مناسبی بین زندگانی دنیا و آخرت و مراحل ارتباطی آن برقرار سازیم و به قول حضرت امام

خمینی رهیافتی "امیدواریم که ان شاء الله فقط قرآن و تفسیر نخوانیم بلکه مسائل باورمن بسیاری و هر قدم و هر کلمه‌ای که از قرآن می‌خوانیم به طور باور باشد." (۱)

رهنمود مقاله:

تفسر توأم‌مند و عارف سالک حضرت امام خمینی رهیافتی مهتمترین رهنمود و رهیافتی که از معاد قرآنی به ما عرضه می‌دارند این است: "مردن فنا نیست، مردن انتقال از نقص به کمال است؛ اگر انسان این را باورش بسیاری، از همه چیزها و از همه لغزش‌ها مصنون می‌ماند." (۲)

کلید واژه‌ها:

حکمت موت، حب لقاء، احوال الموت، سکرات موت، احوال برزخ، بهشت دنیا، قصه یاجوج، نفح صور، اثبات محشر، اسماء قیامت، وصف محشر، زمان در قیامت، احوال متقین و مجرمین در قیامت، قطع نسبه‌ها، میزان و محاسبه، سؤال از پیامبران، امت گواه، منزلت پیامبر و اهل بیت، حوض کوثر، شفاعت، نعمات بهشتی، جهنم، انحراف.

● حکمت موت و حقیقت آن

حکمت موت آزمایش، پیرایش و تزکیه و رسیدن به احسن وجه و کمال است.

"الذی خلق الموت والحياة لیبلوکم ایکم احسن عمل و هو العزیز الغفور" (۳)

(همانکه مرگ و زندگی را پدید آورد تاشمارا بسیار ماید که کدام‌تان نیکوکارترید و اوست ارجمند آمرزندہ.)

● "حب لقاء الله و مذمت فرار از موت

در این موضوع آیات اشاره دارد به اینکه مردم از مرگ می‌هراسند و از آن می‌گریزند و آن را تمنا نمی‌کنند. زیرا به حیات دنیوی دل بسته‌اند و به خاطر اعمال ناشایست و ظلم، به لقاء پروردگار امید بسته‌اند.

محمد: ۲۷، ق: ۱۹، واقعه: ۸۳ الی ۹۴ منافقین: ۱۰، قیامت: ۲۶
الى ۳۰، فجر: ۲۷ الى ۳۰.

● "احوال برزخ و قبر و عذاب و سؤال"

آیات مرطوحه مربوطه وجود عالم برزخ و حالات انسان‌ها پس از مرگ می‌باشد. مثل شهیدان که زنده‌اند و روزی می‌گیرند و یا کسانیکه از خدا می‌خواهند که آنها را به دنیا بازگرداند تا عمل صالح انجام دهند.

"حتى إذا جا، أخذهم الموت قال رب لرجوعي لعل عمل صالحا فيما تركته كلّا إنها - كلمة هو قائلها ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون" (۷)

تا آنگاه که مرگ یکی از ایشان فرار سد می‌گوید پروردگار ام را بازگردان شاید من در آنجه و انهاده‌ام کار نیکی انجام دهم. نه چنین است این سخنی است که او گوینده آن است و پیش‌پیش آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته خواهند شد.

بقره: ۱۵۴، آل عمران: ۱۶۹ الى ۱۷۱، ابراهیم: ۲۷، طه: ۱۲۴،
مومنون: ۱۰۰ الى ۹۹، مومن: ۱۱.

● "بهشت دنیا و آتش دنیا"

در این آیات موضوع اشاره‌ای به بهشت و جهنم دارد که در آنجا روز و شب وجود دارد در صورتیکه در بهشت آخرت روز و شب وجود ندارد و نظر علامه طباطبایی این است که شاید منظور از این بهشت و جهنم، بهشت و جهنم برزخی باشد.

"لَا يسمعون فيها الغوا لا سلاماً ولهم رزقهم فيها بكرة وعشيا" (۸)

در آنجا سخن بیهوده‌ای نمی‌شونند، جز درود و روزی‌شان صبح و شام در آنجا آماده است.
مریم: ۴۵ و ۵۹، حج: ۲۶ و ۵۸، بس: ۲۶ و ۲۷، مومن: ۴۵ و ۴۶، نوح: ۲۵.

"لَنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَانِتَنا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْهَانُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ"

(کسانیکه امید به دیدار ماندارند و به زندگی دنیا دل خوش کرده و به آن اطمینان یافته‌اند و همان کسانی هستند که از آیات ما غافلند.) (۴)
بقره: ۹۴-۹۵-۹۶، آل عمران: ۱۴۳-۱۶۸،
نساء: ۷۸، یونس: ۷-۸، احزاب: ۱۶، جمעה: ۶-۷-۸

● "ملک الموت و احوال او"

در این موضوع آیات مربوط به فرستادگانی است که مامور قبض روح انسان هستند که گاهی از خداوند نام برده شده و گاهی از یک فرشته که همان ملک الموت است و گاهی از تعدادی فرشتگان و نیز گاهی لفظ (رسلنا) به کار رفته است.

"الَّذِينَ تَوْفِيهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمٌ إِنْفَسُهُمْ" (۵)

(کسانیکه فرشتگان جانشان را می‌گیرند در حالیکه برخود ستمکار بوده‌اند).
انعام: ۱۶ اعراف: ۳۷، یونس: ۱۰۴، نحل: ۲۸-۳۲، سعد: ۱۱، زمرة: ۴۲.

● "سکرات موت"

در این موضوع آیات مربوط به حالات مومنان و کافران در حال جان دادن است. و اشاره به این دارد که مؤمنان به راحتی و با بشارت بهشت قبض روح می‌شوند، اما گنهکاران در حالیکه فرشتگان بر سر و صور تشان ضربه می‌زنند و با عذاب قبض روح می‌شوند.

"فَكَيْفَ لَذَا تَوْفِيهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ

وجوههم و ادب ابرهم" (۶)

(پس چگونه تاب می‌آورند وقتی که فرشتگان عذاب جانشان را می‌ستانند و بر چهره و پشت آنان تازیانه می‌نوازند؟)
نساء: ۴۷، انفال: ۵۰، یونس: ۶۳-۶۴ احزاب: ۴۴، سعد: ۳۰.

❸ قیامت نزدیک است

آیات ذیل اشاره به این دارد که قیامت نزدیک است و مردم غافلند "اقتبه للناس حسابهم و هم فی غفلة معرضون" (۹) برای مردم وقت حسابشان نزدیک شده است و آنان در بی خبری رویگردانند.)

انبیاء: ۱۰۷ و قمر: ۱.

❹ قصه یاجوج و ماجوج و علامت‌های قیامت این آیات داستان یاجوج و ماجوج است و سدی که ذوالقرنین با آهن برایشان ساخت و گفت فقط پروردگار می‌تواند آن را در هم کوبد و هنگامیکه قیامت فرا می‌رسد آن را از بین می‌برد و نیز بعضی علامت‌های قیامت است.
"فهل ينظرون لالساعة تأييهم بخته فقد جا."

اشراطها فانی لهم اذا جائهم ذكرهم" (۱۰)
(آیا کافران جز این انتظار می‌برند که رستاخیز به ناگاه بر آنان فرا رسید و علامات آن اینک پدید آمده است، پس اگر رستاخیز بر آنان در رسیدیگر کجا جای اندرزشان است؟)
انعام: ۱۵۸، کهف: ۹۳ الی ۹۹، انبیاء: ۱۰۹-۹۷-۹۶، نمل: ۸۲، زخرف: ۴۳-۶۱، دخان: ۱۱-۱۰، محمد: ۱۸.

❺ نفح صور و نابودی دنیا و نیز مردن تمام نفس ها

این آیات اشاره به دمیدن در صور دارد که پس از آن مردگان زنده می‌شوند و یکجا جمیع می‌شوند و نیز تعدادی آیات اشاره به این دارد که همه انسان‌ها می‌میرند و هر نفسی مرگ را می‌چشد: کل نفس ذاته الموت (آل عمران) هر جانداری چشنه طعم مرگ است.

"يوم ينفح في الصور و نحشر المجرمين يوم ذرقا" (۱۱)
(روزی که در صور دمیده می‌شود و در آن روز

❻ اثبات محشر و کیفیت آن

(اشاره‌ای به معاد جسمانی):

در این موضوع آیات اشاره به وجود محشر و جمع شدن موجودات و اثبات اینکه حتی موجودات به سوی پروردگار باز می‌گردند و پس از مرگ دوباره زنده می‌شوند و نیز تعدادی آیات اشاره به این دارد که معاد جسمانی است و انسان با همین اعضا و جوارح و بدن مادی محشر

می‌شود. در سوره‌ی انعام می‌خوانیم:

"ليجعلنكم الى يوم القيمه لاريـب فيه" (یقیناً شمارا در روز قیامت که در آن هیچ شکی نیست گرد خواهد آورد).

"ايحسب للانسان لن نجمع عظامه بلـ

قادرين على ان نسوى بنائه" (۱۲)

(آیا انسان می‌پنداشد که هرگز استخوان‌های او را جمع نخواهیم کرد. آری قادریم که حتی خطوط سر انگشتان او را مرتبا کنیم).

آف بدیمه و شما به سوی ما باز گشت نمی‌کنید؟

٢٧، ٢٨ و ٢٩ جانیه (٢٠١٥)

وصف مختصر

ایات منطبق با موضوع مربوط به حوادثی است
که هنگام قیامت و محشر رخ می‌دهد و مردمان
سراسیمه و هراسناکند و از آن واقعه عظیم
می‌ترسند، خورشید و ماه گرفته می‌شود.
تارگان جمع و تیره می‌شوند، زلزله رخ
می‌دهد، کوهها حرکت می‌کنند و ...

"الذار السهام انشقت و لذنت لريها و حقت . . ."

بقرة: ٢١، آل عمران: ٣٠-٣٦، انعام: ٩٤، براهيم: ٤٢-٥١،
 تحول: ١١١، كهف: ٨، طه: ٥-١٠، إبراهيم: ٤٠-٤١، حج: ٢-١-٢،
 نور: ٣٧، روم: ٥٦-٥٧، مؤمن: ١٦-٢٠، قمر: ٦-٢٠،
 رحمن: ٣٣-٣٤، واقعة: ٢-١٢، قلم: ٤٢-٤٣، حافظ: ١٣-١٤،
 معارج: ٨-١٨، إلى ٤٢-٤٤، مزمل: ١٤-١٧، قيام: ١٧-١٨،
 دهور: ٢٧، مرسلات: ٨-٩، ٢٥-٣٠، نيا: ١٧-٢٠،
 نازارات: ٣٤-٣٥، عبس: ٢٢-٣٢، كورت: ٢،
 انقطاع: ٢١-٣٢، انشقاق: ٢-١٥، فجر: ٢١-٢٢،
 زلزال: ١-٢١، العنكبوت: ١٨-٢١، قارعة: ١-٥.

• "زمان در قیامت

چهار آیه در قرآن مبحث زمان را مطرح می‌کند، این موضوع نشان‌دهنده این است که زمان در قیامت با زمان ما فرق دارد، مثلاً یک روز قیامت به اندازه هزار سال دنیا است.

"ويستعجلونك بالعذاب و من يخلف الله وعده و

لذتْ يوماً عند ربك كالفن سنه مما تعدون" (١٦)

و از تو با شتاب تقاضای عذاب می کنند با آنکه هرگز خدا و عده اش را خلاف نمی کند و در حقیقت یک روز از قیامت نزد پروردگارت مانند هدایت سال است از آنچه مسلم بدم.

مانند هزار سال است از آنچه می شمرید

حج: ۴۷، سجده: ۵، معارج: ۱ الی ۷

● "احوال متفقین و مجرمین در قیامت

این آیات حالات مؤمنان و گهکاران را در قیامت بیان می‌دارد که مؤمنان روسپیدند و

• "اسماء قیامت و نامشخص بودن وقت آن

”اليوم الموعود وشاهد ومشهود“ (١٣) وبه
روز موعود و: گواه و مورد گواهی ”و عنده علم
”الساعة والله تحيط به“ (١٤).

و علم قیامت پیش اوست و بسوی او
برگردانده می شوید.

اعراف: ١٨٧، هود: ١٠٣ إلى ١٠٥، حجر: ٨٥، نحل: ٧٧، لقمان: ٣٤، احزاب: ٣٤ ص: ٢٦، مؤمن: ١٥-١٤، شـوري: ٧؛
زـ خرف: ٨٥، نجم: ٥٨-٥٧، قمر: ١، تفاسـ: ٩، ملـك: ٢٥-٢٦،
حـافـهـ: ٤ إلى ٦، جـنـ: ٢٥، مـرسـلاتـ: ٣٨ إلى ٣٠، نـازـعـاتـ: ٣٤-٣٣،
الـىـ: ٤٦، بـرـوجـ: ١-٢.

● آیا انسان بیهودہ خلق شدہ؟

هدف‌مندی خلقت در استفهامی تفکر برانگیز،
در آیات ذیل، طرح شده است.

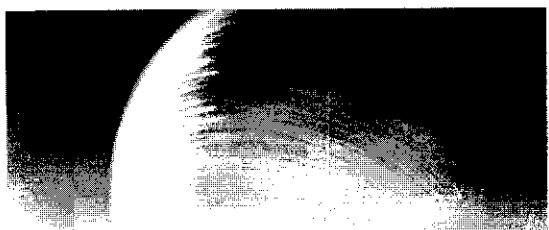
"فَحَسِبْتُمْ أَنَّهَا خَلْقُنَا كُمْ عَبْثًا وَأَنْكُمْ لِيَنْهَا
تَرْجِعُونَ" (١٥) آیا بَنْدَاشْتَید که ما شَمَّا را بِيهوده

کافران سیاه روی؛ آن روز، روز فراموشی است،
گروهی نایبنا محسور می‌شوند، پدر و فرزند از
یکدیگر می‌گریزنند، گنهکاران را از نیکوکاران
 جدا می‌کنند...

”**وَيَوْمَ يَقُولُ نَادِيُوا شُرَكَانِ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعْوَهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِبُوهُمْ وَجَعَلُنَا بَيْنَهُمْ مُّوْبِقاً**“ (١٧)

یاد کن روزی را که خدا می گوید آنها ای را که شریکان من پنداشتید ندا دهید، پس آنها را بخوانند ولی اجابت شان نکنند و ما میان آنان حجابی قرار دهیم.

بقريه: ١٧٤، ٢١٢-١٧٥، آل عمران: ٧٧-١٥، ١٠-٧-١٠،
 نساء: ٤٧، مائدah: ١١٩، انعام: ٢٢، الى ٢٧-٢٤ الى ١٢٨-٣١ الى
 اعراف: ٥٢-٥٣، يومن: ٦٢ الى ٦٤، رعد: ١٨، تحـل: ٢٤-
 ٢٥-٢٧ الى ٢٩، كهف: ٥٢-٥٣، مریم: ٨٢، الى ٨٥ طه: ١٣٣ طه: ١٣٣
 الى ١٣٦، انبیاء: ١٠١ الى ١٠٣، فرقان: ١٧ الى ٢١-١٩ الى
 شعر: ٨٧، الى ١٠٤، تحـل: ٨٩-٩٠، قصص: ٦١ الى ٦٤ دروم: ١٢
 الى ١٦، سجدة: ١٢، سباء: ٣١ الى ٣٣، ٤٠-٤٢ الى ٥١-٥٢
 ياسين: ٥٩، الى ٦٥ صفات: ٢٢ الى ٤٠، زمر: ٤٧-٤٨-٤٩-٥٠-
 ٥٥-١٣-٤٨-٤٧-٥١، مؤمن: ٥٢-٥٣، فصلت: ٤٨-٤٧-٤٠-
 ٤١-٦١ الى ٧١-٧٥، حـمـدـيـه: ١٢-١٣، مجـادـلـهـ: ١٨، مـلـكـهـ: ٧٢
 شـورـىـ: ٢١ الى ٢٣-٣٤ الى ٣٧، زـخـرـفـ: ٣٦ الى ٣٩-٣٩-٣٨-
 جـانـيهـ: ٢٧، الى ٣٥-٣٥، حـدـيـدـ: ١٥-١٦، آلـعـمـانـ: ١١-١٠-١١-١٠،
 قـامـهـ: ٢٢ الى ٢٥، دـهـرـ: ٣٦، مـلـدـهـ: ١٧ الى ٢٠،
 لـلـهـ: ١٧، فـحـصـ: ١٣-١٣، آلـالـهـ: ١٧

● "محاسبه بندگان و حشر و حوش"

این آیات اشاره سریع الحساب بودن خداوند و
اینکه حسابرسی نزدیک است و مردمان در
غفلت بسر می برند و نیز محشور شدن حیوانات
در قامیت دارد.

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة

معرضون

"وَإِذَا الْوَحْشَنَ حَسْرَتْ" آنگاه که وحوش را
گَدَأَوْ نَدَ.

بـ قـرـهـ: ٢٠٢-٢٨١-٢٨٤، آل عمران: ١٩، انعام: ٣٨، عـرـعـدـ: ٦٥، انبـيـاءـ: ٢، نور: ٣٩، سـجـدـةـ: ٢٥، طـلـاقـ: ٨، الـىـ: ١٠، كـوـرـتـ: ٨، اـنـشـاطـ: ٧-٨، غـاشـهـ: ٢٥-٢٦، تـكـاـيـ: ٨

● سؤال از پیامبران:

”یوم یجمع اللہ الرسل فیقول ماذَا اجتَمَعْ قَالُوا
لَا عِلْمَ لَنَا انْكَ لَنْتَ عَلَمَ الْغَيْوَبَ“ یاد کر
روزی را که خدا پیامبران را گرد می آورد پس
می فرماید چه باسخی به شما داده شده؟
می گویند ما را هیچ دانشی نیست. آیات ۱۰۹
سوره مائدہ و ۷۶ سوره اعراف همین موضوع را
مطرح می نماید.

● از رحمت خدا در قیامت آشکار می شود:

”لِيَجزِيهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَبِزِيَّهِمْ مِنْ
فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ“ تا خدا
بهتر از آنچه انجام می دادند به ایشان جرا دهد و
از فضل خود بر آنان بیفزاید و خداست که هر
که را بخواهد بی حساب روزی می دهد.

نور: ۳۸، فرقان: ۲۰.

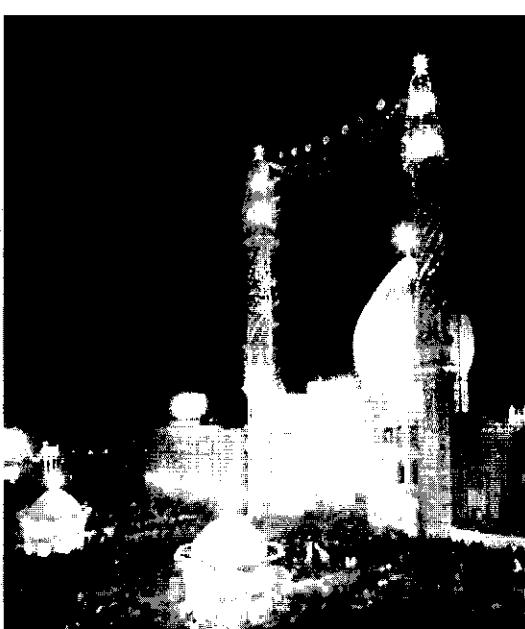
● از هر امتی گواهی برانگیخته می شود
اشارة به اینکه از هر امتی یک گواه برانگیخته
می شود و شهادت می دهد و نیز اشاره به گواهی
اعضاء و جوارچ انسان در قیامت. که این آیات
نیز اشاره به معاد جسمانی دارد.

”وَ يَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ
أَنفُسِهِمْ وَ جِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هُولَا.“ (۲۰)

یاد کن روزی را که از هر امتی گواهی
بر می انگیزیم سپس کسانی که کافر شده اند
رخصت داده نمی شود و آنان مورد بخشن قرار
نخواهند گرفت.

”يَوْمَ تَشَهَّدُ عَلَيْهِمُ السَّتِّينُهُمْ وَ لِيَدِيهِمْ وَ
لِرِجْلِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْلَمُونَ“ (۲۱)

در روزی که زبانها و دستها و پاهایشان
بر ضد آنان برای آنچه انجام می دادند شهادت
می دهند.

اعراف

"وَبَيْنَهُمْ حِجَابٌ وَعَلَى الاعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرَفُونَ
كَلَا بِسِيَاهِمْ وَنَادُوا اصْحَابَ الْجَنَّةَ إِنْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ"

(و میان آن دو گروه حایل است و بر اعراف مردانی هستند که هر یک از آن دو دسته را از سیماشان می شناسند و بهشتیان را که هنوز وارد آن نشده ولی بدان امید دارند آواز می دهند که سلام بر شما (اعراف: آیات ۴۲ الی ۵۱).

شاندہ کلام

طبق تحقیق ارائه شده نزدیک به ۱۴۷۰ آیه
پیرامون مرگ، معاد و قیامت وجود دارد که از
این تعداد حدود ۲۴۰ آیه مربوط به پیشست و
او صاف آن و نزدیک به ۳۰۰ آیه مربوط به جهنم
و او صاف آن است و حدود ۲۰۰ آیه او صاف
متقین و مجرمین در قیامت را بیان نموده است و
بیش از ۹۰ آیه مربوط به مرگ و سکرات موت
و احوال ملک الموت می باشد و ۵۹۷ آیه دیگر
مربوط به سایر موضوعات می باشد.
البته این آمار و ارقام طبق جستجوی موضوعی
انجام شده، ارائه گردید و امکان دارد آیات
دیگری بیش از آنچه ذکر شد وجود داشته باشد
که از نظر تفسیری مربوط به معاد و قیامت باشد
اما از ظاهر آیه موضوع مرگ و معاد از آن
مستفاد نمی گردد.

- ۱- قرآن کریم/خط عنوان طه/ترجمه آقای مهدی فولادوند.

۲- میزان الحکمة / محمد محمدی ری شهری / ناشر: مرکز نشر مکتب الاعلام الاسلامی / چاپ اول / ج مقدم - هشتم.

۳- بخار الانوار / شیخ محمد باقر مجلسی / چاپ بیروت / ناشر: دارالحیاۃ التراث العربي / ج ۶ و ۷ و ۸.

۴- معادشناسی / سید محمد حسین حسینی طهران / انتشارات حکمت / چاپ سوم / دوره ۱۰ جلدی.

كتاب شناسی:

۱- تفسیر المیزان / علامه طباطبائی / ترجمه: سید محمد باقر موسوی همدانی / نشر بنیاد علمی و فکری علامه طباطبائی / چاپ دوم.

۲- معجم المفہرس / محمد فولاد الباقی.

۳- تفسیر موضوعی قرآن / عبدالله جوادی آملی / مرکز نشر فرهنگی رجاء / چاپ گلشن.

۴- الهیات و معارف اسلامی / جعفر سبحانی / ناشر: مؤسسه سید الشهداء.

۵- هزار موضوع هزار آیه / جواد محمدثی / مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی قم / چاپ اول.

۶- خط سبز سلوک / جواد محمدثی / انتشارات نصر / چاپ الهادی.